

[Annette Just]

Men jeg vil godt læse lidt højt af, hvad der stod af professor Niels Skovgaard den 1. november 1989 i Dansk Veterinærtidsskrift. Når man nu ikke tror på sine egne partifæller, kan det være, man vil lytte til, hvad en professor skriver i det veterinære tidsskrift:

»Både videnskabelige komiteer i Fællesmarkedet og FAO/WHO's ekspertkomité vedrørende »food additives« og andre videnskabelige organer har vurderet risikoen for mennesker ved brug af hormoner i husdyrbrug.«

Så langt så godt.

Konklusionen var i alle tilfælde, at det er usandsynligt, at korrekt brug af vækstfremmende hormoner ved dyrisk produktion kan give anledning til sundhedsmæssige bekymringer.

Det er altså ikke en hr. hvem som helst, der siger det, og det er heller ikke noget, jeg har fundet på; det har stået i dette tidsskrift.

WHO's og FAO's ekspertpanel har konkluderet, at det ved brug af vækstfremmende hormoner i henhold til god husdyrpraksis ikke er nødvendigt at fastsætte en »acceptable residue level«, det kan jeg ikke lige oversætte direkte – og så skal jeg videre her – men »Panelet konkluderede også, at det er interessant, at den mængde af eventuelt eksogent hormon, der kunne indtages fra kød af behandlede dyr, ikke er i stand til at udøve nogen hormonal effekt og derfor heller ikke er i stand til at udøve nogen eventuel effekt hos mennesker.«

Vi taler her hele tiden om, at de hormoner, som man i hvert fald i Amerika har godkendt til brug for en vækstforøgelse hos stude, som der er det største problem med, er brugt rigtigt.

Dyrlæge Fugl Petersen har i Danske Slagterier, skrevet: »Den daglige hormonproduktion i den menneskelige organisme overstiger langt den mængde kønshormoner, der kan påvises i hormonbehandlet kød.«

Vi ser altså her, at det, at man behandler kalve med et vist hormonpræparat, giver ikke rester af hormoner i kødet.

De stakkels landmænd skal ikke stå og give deres små kalve en stor indsprøjtning hver morgen – det tror jeg alle vil kunne se ville være forfærdeligt – men kalvene får ligesom en lille øring i, ligesom alle andre piger gør – her er det nu altså drenge eller stude – og det vil de såmænd ikke tage nogen skade af, tværtimod, det hjælper dem til at komme over det chok, det er, ikke at være en lille tyrekalv mere. Så har jeg da sagt det på en pæn måde.

Landbrugsministeren udtalte, at forbudet gavnedé dansk landbrug. Hvordan? Jeg kunne godt lide at vide, hvordan det rent faktisk gavner den danske landmand, at han ikke kan få lov til at producere på en fornuftig, givtig måde, således at han kan tjene nogle penge, men vi har også set i tidligere forslag i dag, at det ikke så meget gælder om, at man kan tjene penge, det skal bare blive økologisk.

Jeg vil godt sige til de forskellige ordførere og til landbrugsministeren i særdeleshed: Jeg tror stadig på, at det er tilladt at blive klogere. Jeg tror ikke, at vi i Danmark vil blive ved med at være det eneste land, der ikke tager dette problem seriøst.

Vi har set, at Frankrig, England og Irland har erkendt, at den hormonskræk, man talte om for nogle år siden, er vildt overdrevet, men det skal ganske enkelt gøres på en forsvarlig måde, så hverken dyr eller mennesker tager skade.

Det argument, at EF-lagrene vil svulme op, kender jeg fra tidligere diskussioner. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at i EF-avisen onsdag den 14. februar – jeg er altså helt sikker på, at de forskellige ordførere har læst EF-avisen, fordi det drejede sig netop om noget af det her – vises det sort på hvidt, at oksekødlagrene er faldet drastisk i EF og lige så drastisk i Danmark, således at vi nu har under 1.000 t, hvor vi f.eks. i 1984 var oppe på 32.000 t. Der er altså ikke mere tale om disse kæmpe-EF-lagre, og det er også godt det samme.

Det, jeg bare beder om, er, at landmændene får lov til at producere effektivt, at de får lov til at producere en vare, som er værd at spise. Jeg skal selvfølgelig ikke sige, at der ikke er noget af det danske kød, der er værd at spise, men hvorfor skal vi ikke have lov til at producere noget højkvalitetskød, som så bliver mærket på fornuftig vis?

Vi vil selvfølgelig i udvalget stille spørgsmål til ministeren og håber på den måde at kunne få ministeren og hans ministerium til at forstå, at det, der startede som en hormonkrig med USA, ikke behøver kun at være en handelskrig, men måske kan vende sig til at blive sund fornuft også for dansk landbrug.

Sønderby (V):

Fru Annette Just påstod, at jeg var gået ud af salen. Det var jeg ikke, men når man har været her hele dagen, kan man godt savne en smøg, det tror jeg også fru Annette Just er klar over.